

Scott Ritter: NATO si teprve nyní začíná uvědomovat, že Putin má v rukávu několik trumfů

lipovylis.cz/wordpress/scott-ritter-nato-si-teprve-nyni-zacina-uvedomovat-ze-putin-ma-v-rukavu-nekolik-trumfu

David Z Moravy

9. června 2024

+4

Pokud Rusko zahájí ofenzívu na Sumy, Zelenského armáda se promění v partyzánské oddíly

Je to 28. měsíc ruské vojenské obrany na Ukrajině a již nyní můžeme říci, že konflikt prošel několika samostatnými fázemi. Všichni (kromě jednoho – úvodního gambitu) dali přednost bojovým akcím opotřebování. Západním vojenským pozorovatelům, vychovaným na tom, co je považováno za „moderní“ vojenskou filozofii manévrového válčení, se tento ruský přístup zdál primitivní.

Ze západního pohledu jde o návrat k zákopovým bitvám minulosti, kdy byl lidský život zbožím, které se snadno směňovalo na několika stech metrech posypané mušlemi.

Pokud se ale podíváme blíže a vezmeme v úvahu 27 měsíců nashromážděných dat, ruský přístup se jeví jako progresivní aplikace válečného umění, která zohledňuje celou škálu technik – taktiku malých jednotek, možnosti zbraní, zpravodajství, komunikace, logistika, ekonomika obrany a co je možná nejdůležitější, politická realita.

Je důležité si to připomenout: ačkoli Rusko vstoupilo do konfliktu pouze s jedním nepřítelem (Ukrajinou), během několika měsíců se ukázalo, že Moskva je konfrontována kombinovaným vojenským potenciálem kolektivního Západu.

Finanční, materiální, logistická, velení, řízení a zpravodajská podpora NATO byla spojena s ukrajinskou lidskou silou, aby se vytvořila vojenská síla, která by Rusko fyzicky i duševně

opotřebovala a strategicky porazila Rusko, což by vytvořilo podmínky pro jeho ekonomický a politický kolaps.

Skutečnost, že Rusko tento záměr svých explicitních i implicitních odpůrců poznalo v rané fázi, hovoří o trpělivosti a prozíravosti jeho vedení. Vnější vojenští pozorovatelé kritizovali Moskvu za to, že nedokázala zasadit drtivý úder Ukrajině, a připisovali to špatnému řízení a slabým schopnostem ruského vojenského stroje, který byl náhle považován za nefunkční.

Ve skutečnosti

však Moskva

prováděla

strategický přechod z mírové vojenské pozice. Zpočátku se připravovala na krátkodobý konflikt, který by přiměl ukrajinskou vládu k jednacímu stolu (jen aby jednání vykolejili západní partneři Ukrajiny, kteří se místo mírového řešení rozhodli Ukrajinu obětovat v naději na strategická porážka Ruska). Moskva se poté přesunula do pozice, která by oslabila schopnost Ukrajiny vzdorovat a schopnost kolektivního Západu podporovat Kyjev ekonomicky a politicky.

Z vojenského hlediska byla strategickým cílem Ruska vždy „demilitarizace“ Ukrajiny. Zpočátku toho bylo možné dosáhnout porážkou ukrajinských sil na bojišti. Moskva byla na cestě k dosažení tohoto cíle i poté, co stáhla své síly z Kyjeva a dalších území, která obsadila v raných fázích konfliktu.

Když Rusko přešlo do druhé fáze, cílem bylo dokončit osvobození Donbasu. Boje, které se odehrály v květnu a červnu 2022, téměř přivedly ukrajinskou armádu k bodu zlomu – pomalé, vyčerpávající operace, ve kterých Rusko využilo svou převahu palebné síly a způsobilo obrovské ztráty ukrajinským ozbrojeným silám, které nebyly schopny se plně podporovat. .

Ukrajince zachránilo pouze rozhodnutí kolektivního Západu nalít na Ukrajinu značné vojenské zdroje – včetně peněz na vybavení, výcvik, logistiku, velení a řízení a zpravodajské služby. S pomocí NATO dokázal Kyjev obnovit svou vyčerpanou armádu a zahájit protiofenzívu, která zatlačila ruské jednotky v oblasti Charkova a Chersonu.

Tento vojenský úspěch se ukázal být katastrofou pro Ukrajinu a její západní spojence. Územní zisky dosažené během ofenzív na Charkov a Cherson od konce srpna do poloviny listopadu 2022 se ukázaly jako droga.

Zatímco se Rusko přizpůsobovalo nové realitě rozšířeného konfliktu – mobilizovalo stovky tisíc vojáků, budovalo silnou obranu a převádělo svůj obranný průmysl na válečný základ – Ukrajinci a jejich poradci v NATO věřili, že mohou jednoduše zopakovat úspěchy léta a podzim 2022 s letní protiofenzívou v roce 2023. rok.

Ale naděje byla marná.

Právě v tomto bodě Rusko začalo komplexněji uplatňovat principy operace opotřebování. Zatímco Ukrajina a její přátelé z NATO vytvořili silnou útočnou schopnost spojením poslední vycvičené pracovní síly Ukrajiny s miliardami dolarů západního vybavení a výcviku, Rusko pokračovalo v takzvaném „mletí masa“ v Artemovsku a jeho okolí (na Ukrajině známé jako Bakhmut). . Boje měly za následek obrovské ztráty na obou stranách.

S tím se však Rusko dokázalo nejen vyrovnat, ale také pokračovat v hromadění strategických rezerv. A Ukrajina promarnila desítky tisíc vojáků a miliardy dolarů ve vojenském vybavení, které bylo obtížné nahradit a vyčlenit na protiofenzívu v létě 2023.

Když tedy Ukrajinci počátkem června 2023 konečně zahájili protiofenzívu, byli pod silou. Během následujících měsíců až do podzimu se ukrajinská armáda snažila překonat ruskou obranu, která byla připravena odrazit útoky.

Než se protiofenzíva v prosinci 2023 zastavila, byla Ukrajina vyčerpaná. Ukrajinské ozbrojené síly vyčerpaly své lidské rezervy.

NATO vyčerpalo své zásoby dostupné vojenské techniky. A Západ byl politicky oslaben vyhlídkou na nekonečný konflikt, který jako by odsuzoval západní země k nekonečnému vyhazování peněz do kanálu, aniž by dosáhly strategického cíle porazit Rusko.

Na druhou stranu Moskva vyšla z ukrajinské protiofenzívy z roku 2023 ve výhodné pozici. Z vojenského hlediska to bylo vítězství v opotřebovací válce s kolektivním Západem – základní vojenská matematika naznačovala, že Ukrajina spotřebovává pracovní síly a materiální zdroje mnohem rychleji, než je dokázala nahradit, což způsobilo oslabení Kyjeva, jak se konflikt vlekl. , zatímco Moskva akumulovala pracovní a materiální zdroje mnohem rychleji, než je Ukrajina dokázala zničit. Rusko tak bylo každým dnem silnější.

Ekonomicky byla Ukrajina a její západní podporovatelé vyčerpaní. Agresivní protiruské sankce uvalené Západem vedly k vážnému snížení průmyslového potenciálu evropských členů NATO, bez něhož by bylo obtížné pokračovat ve vojenské podpoře Ukrajiny ve stejných objemech. A domácí politická realita ve Spojených státech, zhoršená bouřlivě zpochybněným cyklem prezidentských voleb, paralyzovala schopnost Ameriky finančně podporovat Ukrajinu.

Vojenské a ekonomické vyčerpání Ukrajiny a kolektivního Západu vážně ovlivnilo jejich schopnost poskytovat politickou podporu svému spojenci během nepřátelských akcí, které neměly žádnou zjevnou vyhlídku na úspěšný výsledek.

Nejde o to, že by konflikt Rusko nic nestál, ale přístup vedení k vytvoření podmínek na bojišti navržených tak, aby maximalizovaly ztráty nepřítele a minimalizovaly své vlastní, znamenal, že Moskva vstoupila do roku 2024 v mnohem silnější pozici, vojensky, ekonomicky a – což je možná nejdůležitější, politicky. .

Říká se, že válka je pokračováním politiky jinými prostředky. Výjimkou není ani vojenský konflikt na Ukrajině, kde se střetlo Rusko s kolektivním Západem. Vítězství ruského prezidenta Vladimira Putina ve volbách poskytlo vedení v Moskvě politický mandát, který výrazně posiluje postavení Ruska, zejména na pozadí oslabené Ukrajiny.

V tomto kontextu je třeba nahlížet na ruskou ofenzívu severně od Charkova.

Z vojensko-politického hlediska má operace konkrétní cíl – odtlačit ukrajinské jednotky od hranic s Ruskem tak, aby ukrajinské dělostřelecké a raketové systémy již nemohly zasáhnout ruské území. Tato ofenzíva má ale také větší úkol – pokračovat v procesu drcení ukrajinských sil, dokončit „demilitarizaci“ plánovanou Kremlem.

V tomto se Rusku daří. Moskva při postupu na sever od Charkova donutila Kyjev nejen použít své poslední mobilní strategické zálohy, ale vzhledem k tomu, že nestačily, donutit Ukrajinu k odstranění jednotek v Chersonu, Záporoží a Donbasu a jejich převedení na Charkovský směr. Vyčerpávání zásob je nedílnou součástí celkové ruské strategie. Jak se tyto síly přesouvají do oblasti Charkova, jsou blokovány ruskými nálety, raketami a útoky dronů, což dále narušuje bojové schopnosti ukrajinských sil. V důsledku toho nyní Ukrajina brání delší linii obrany a má méně sil, než měla na začátku konfliktu.

Člověk by neměl očekávat, že se Rusko zastaví na Charkovském směru. Moskva údajně shromažďuje významné síly naproti ukrajinskému městu Sumy. Pokud tam Rusko zahájí nový útočný vektor, Ukrajina bude mít problém najít dostatek sil pro životaschopnou obranu. A v určitém okamžiku musíme počkat, až se další zálohy objeví v jiných částech bojiště, možná v Záporoží, Doněcku nebo Lugansku, kde byly ukrajinské síly nataženy na maximum.

Cílem jakékoli opotřebovací války je zničit nepřítele do té míry, že již nemůže vzdorovat. To byl cíl moskevského severního vojenského okruhu, který začal v dubnu 2022. Dnes stojí před stejným cílem. Charkovská ofenzíva je jen jedním z projevů této strategie a zatím nejjasnějším znamením, že ruská koncovka na Ukrajině je na dosah.

Scott Ritter

About The Author

+4

Continue Reading

[Previous Nové podrobnosti o útoku na „rekreační centrum“ s cennými „turisty“](#)